

Loven iøvrigt skulde være traadt i fuld Kraft, efter den saakaldte Overgangstids Udløb, at opstille en ny Overgangsperiode, derved forskjellig fra den forrige, at man ikke fastholder det, som man har, det, som man kjender, det, som er overleveret, men istedet derfor for en kort begrændset Tid vil indføre noget aldeles Nyt, noget Ukjendt, noget saa Misligt og Besynderligt som det, der her er foreslaaet. Alleerede det forekommer mig at være en aldeles afgjørende Indvending imod Forslaget, og jeg kan ikke paa nogen Maade erkjende, at det skulde være et Forslag, stillet i Kjøbstædernes Interesse. Jeg kan i og for sig ikke erkjende, at det herved i fortrinlig Grad kommer an paa de Meninger, som til en vis given Tid udtales af visse Beboere i Kjøbstæderne. Jeg kan godt respectere saadanne Stemmer og tillægge dem en vis Betydning; men jeg maa gjøre Indsigelse imod, at et vist Forslag skal være et Forslag i Kjøbstædernes Interesse, Sagen taget i Almindelighed, uden Hensyn til forskjellige Kjøbstæder eller forskjellige Beboere eller Ræringsdrivende i dem o. s. v. Det er disse Betragtninger i Forbindelse med de mange, der deels paa Sagens tidligere Stadier ere gjorte gjældende, deels nu ere fremførte af den ærede Ordsfører, der gjør, at jeg bestemt maa udtale mig imod Mindretallets og de dertil sig knyttende Forslag. Hvad angaaer det af en æret Jydsf Rigsdagsmand til § 16 stillet Forslag, da har den ærede Ordsfører alt karakteriseret det ved at sige, at det vil indføre paa urette Sted, hvad der alt findes i Loven paa rette Sted. Han kunde have tilføjet, at der var den yderligere Urigtighed ved det, at det gik ud paa at tilføje en Forklaring i een enkelt Retning, medens der, naar man gik ind paa en fuldstændig Forklaring, kunde være Spørgsmaal om mange andre Forklaringer og Tillæg, hentede fra andre Steder i Loven, som altsaa maatte overføres fra de Steder, hvor de alt findes, for at komme ind paa andre urigtige Steder.

Mulff: Jeg skal kun bemærke ved den ærede Ordsførers Foredrag, at, da han omtalte mit Vædringsforslag, anførte han, at jeg havde sagt, at det skulde gaae ud paa, at Ved-

kommende skulde godtgjøre, at de havde arbejdet i det paagjældende Gaandværk. Jeg har derimod sagt, at de skulde bevise, at de baade havde arbejdet og forstode vedkommende Gaandværk; og det antager jeg, er noget ganske Andet. At det ingen Betydning skulde have, men snarere skulde være en Spot for Gaandværkerne, det kan jeg ikke godt antage; thi jeg troer, at der er en stor Mening i Gaandværksstanden for, at det dog vilde betyde Noget for den. Naar den ærede Ordsfører har sagt, at man begyndte med Meget og endte med saa godt som Intet i denne Sag, da finder jeg det ogsaa ganske naturligt, at man, uagtet man begyndte med at ville sætte det meest Mulige igjennem, ender man med at søge at sætte det mindst Mulige igjennem; thi det følger af den Stemning, der har vilst sig i det andet Thing ligesom ogsaa her, at man maatte gaae til det Allermindste i sine Forlangender, for dog at samle nogle Stemmer om det, som man ønsker. Det kunde ikke nytte at forlange Meget; endskjøndt der var flere Per, hvortil jeg ønskede Forandringer til en større Betyggelse, saa indseer jeg, at det var en fuldkommen Umulighed at opnaae, paa Grund af den Stemning, der havde vilst sig i Udvalget. Med Hensyn til det Vædringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem fra Jylland til § 15, maa jeg erkjende, at den første Deel deraf indeholder en Forbedring, men Slutningsbemærkningen troer jeg ikke behøves, den falder ligefrem ind under §§ 18 og 20.

Jessen: Med Hensyn til, hvad den høitæredede Indenrigsminister yttrede om, at Minoritetens Vædringsforslag til § 15 maatte væsentligt af den Grund forkastes, at det for en kort Tid opstillede noget Nyt, skal jeg henstille til det meget ærede Thing, om Samme, hvis intet Væsentligere end dette findes derimod at erindre, vil betragte dette som noget Afgjørende, nemlig at en i Lovforslaget meget lidt indgribende Forholdsregel blev gjældende i en kort Tid, medens dette samme Lovforslag vilde indføre en Mængde af Nyt, som heller ikke kan være myntet paa at skulle gjælde bestandig.